

országgyűlési képviselő

Irományszám: K/8718

Érkezett: 2012 OKT 10.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok intézni a Nemzetgazdasági Minisztériumot vezető miniszterhez mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Kíván-e intézkedni a jogszabályok útvessztői miatt hátrányos helyzetbe került szálláshely-szolgáltatók érdekében?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

A szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X.20.) Korm. rendeletben foglaltak hatálya alá tartozó eljárások alkalmával a rendelkezések gyakorlati alkalmazása olyan feltételek teljesítését teszi kötelezővé, amely aránytalanul jelentős anyagi és adminisztrációs (ügyintézési) terhet ró a szolgáltatókra.

Az egyszerűség kedvéért egy konkrét esethez kapcsolódva közelítjük meg a problémát, azonban az egyedi esettől elvonatkoztatva számos eljárás során hasonló problémák merültek fel.

Kereskedelmi tevékenység folytatásához egy vállalkozó – a település és a térség szempontjából is jelentős beruházást végrehajtva – 1997. évben panzióként használatba vételi engedélyt szerző létesítményben kezdte meg gazdasági tevékenységét szálláshely-szolgáltatóként.

Az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló 4/1997. (I.22.) Korm. rendelet alapján kiadott működési engedély a létesítménynek 21 szobában 42 férőhellyel adott lehetőséget szálláshely-szolgáltatási tevékenység végzésére.

A 2007. évi jogszabályváltozás a működtetés és a tevékenység folytatása tekintetében jelentős változást nem eredményezett, azonban a 2009. évben hatályba lépő kormányrendelet a panzió üzletkör besorolású egység működtetése vonatkozásában több kérdést is felvetett a további üzemeltetéssel összefüggésben.

A 2009. évben hatályba lépő rendelkezések értelmében a panzió olyan szálláshelytípus, melyre a hasznosított szobák, illetve ágyak vonatkozásában minimális és ugyanakkor maximális limitet is meghatározott a jogalkotó. Ennek értelmében az a szálláshely, mely az építéshatóság határozata értelmében panzió szálláshelytípus üzemeltetésére alkalmas létesítményként kapott használatbavételi engedélyt a jelenlegi szabályozások értelmében – a több mint 10 éve változatlan épület-szerkezetben –, a hasznosított szobák és az ágyak száma miatt kénytelen szálláshelytípus-elnevezést váltani, továbbá a típusváltással összefüggésben a korábbiaktól eltérő követelményeknek megfelelni.

Amennyiben olyan szálláshelytípus üzemeltetését választja a szolgáltató a későbbiekben, melynek engedélyezési és üzemeltetési követelményei alacsonyabbak, mint a korábbi panzió szálláshelytípus üzemeltetésnek megfelelő követelmények, beruházást és üzemeltetési költségnövekedést ez nem eredményez, mégsem éri el a megfelelő eredményt.

A szolgáltatás igénybevevője a szálláshely kiválasztásakor a szálláshelytípusra vonatkozó alacsonyabb kategóriájú szolgáltatás igénybevételi lehetőségére asszociálhat az elnevezésből, ezért nem az a vendégkör érdeklődik és nyilvánítja ki a szolgáltatás-vásárlási szándékát, akinek valójában a szolgáltatás megfelelő volna. Problémaként jelentkezik, hogy a szolgáltatás tényleges ára és a szolgáltatás elnevezése szerinti jellemzői sincsenek összhangban egymással, ugyanis a szolgáltató a korábbi panzió jellegnek megfelelő színvonalú szolgáltatás nyújtásához joggal ragaszkodik a visszatérő vendégkör és önmagával szembeni elvárások miatt, melyek fenntartása magasabb költségekkel jár, mint az alacsonyabb kategóriájú (üdülőház) szálláshelytípus esetén. A panzió és az üdülőház elnevezésű szolgáltató egységek közti különbségek a köztudatban is rögzültek, ezért ez esetben az üzlet jellegéből és elnevezéséből adódó eltérő szolgáltatás piaci pozíció-vesztést eredményezhet.

Amennyiben a szálláshely-szolgáltató a szobák és a rendelkezésre álló ágyak száma alapján sorolja be a szálláshelyét az e szempontok alapján megfelelő kategóriába, úgy szálloda típusú szolgáltatást értékesíthet, természetesen az engedélyezési és üzemeltetési követelmények teljesítése esetén. Míg az engedélyezési követelmények teljesítése egyszeri értéknövelő beruházással, eszközök beszerzésével teljesíthető is volna, az üzemeltetési követelmények között szereplő 24 órás recepció vagy portaszolgálat fenntartása irreálisan nagy üzemeltetési terhet jelentene a szolgáltatónak. A szolgáltató e kötelezettséget nem tudja teljesíteni, ugyanis az év 9-10 hónapos idegenforgalmi szezonon kívül eső időszakában a térségben lévő szálláshelyek néha több napig vagy akár heteken keresztül sem tudnak szolgáltatni. Ezen időszakban 24 órás portaszolgálat működtetése teljes egészében veszteséget jelentene az üzemeltető számára.

Az országban sok helyen a szolgáltatók jellemzően az év 2-3 hónapjában, illetve a több napos ünnepek és hosszú hétvégék idején tudnak a turisták részére szolgáltatni. Azonban a jelenleg hatályos jogszabályok nem adnak lehetőséget az üzlet működtetésének szüneteltetésére, tehát a működés engedélyezési eljárását minden év idegenforgalmi szezonjának kezdetén újra kérelmezni kellene az ideiglenes zárva tartást követően. Ezen eljárási kötöttség jelentős és indokolatlan többletterhet jelent mind szolgáltatói oldalról tekintve, mind az engedélyezési eljárásban közreműködő hatóságok szempontjából tekintve is.

A jogszabályi rendelkezések a szálláshelyek üzemeltetésére vonatkozó szabályozások meghatározásakor némely esetben ágyszámra, némely esetben férőhelyre, másutt vendégéjszakára vonatkoztatva határoznak meg üzemeltetési, adatszolgáltatási kötelezettségeket. Az eltérő alapelvek szerinti rendelkezések sok esetben téves értelmezést, ez által jogsértést eredményeznek annak ellenére, hogy a vállalkozó szabálytalannak minősíthető tevékenysége mögött szándékosság nem feltételezhető.

A szálláshely-szolgáltatásra vonatkozóan a rendelet ágyszámra vonatkoztatva határozza meg a szálláshelytípusok besorolását. Vitára okot adhat ennek értelmezése, például a kétszemélyes (francia) ágy jelen esetben egy ágynak, azonban két férőhelynek felel meg.

A férőhelyek számára utalva a katasztrófavédelmi hatóság tűzvédelmi berendezés használatát teszi kötelezővé 19 fő vagy e feletti vendég elszállásolásának lehetősége esetén.

Az idegenforgalmi adó tekintetében az adóhatóság is elsősorban a személyhez kapcsolódóan határoz meg kötelezettséget, illetve a statisztikai adatszolgáltatás tekintetében is ezen adat tekinthető egyértelmű és összehasonlítható mérőszámnak. A vendégéjszaka a férőhelyhez, nem az ágyszámhoz kapcsolódó viszonyításra utal. Az „ágy” mint mértékegységként értelmezendő meghatározás nem képezheti az egységes viszonyítás alapját, tehát indokolatlan a „fő” vagy „férőhely” mértékegység használata helyett az „ágy” mértékegység használata.

A jogkövető magatartásra hajlandó, szezonális jelleggel kereskedelmi, vendéglátó és szálláshely-szolgáltató tevékenységet végzőkkel szemben a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések betartásának, változások követhetőségének nehézségei már-már azt eredményezik, hogy inkább a tevékenység befejezése mellett döntenek, illetve fennmaradásuk, működőképességük megőrzése érdekében a „jogrendi kiskapuk” megkeresése mellett döntenek.

Az átláthatóság és a hatósági feladatok megfelelő ellátása, a gyakorlatban is jól működtethető, kínálati, keresleti és hatósági oldalról is megfelelő rendszer érdekében a túlszabályozottság, a lehetőségek beszűkítése, ezzel egyedi, de jól működtethető esetek korlátozása indokolatlan a jogalkotó részéről. Annál is inkább, mivel a piacgazdasági alapokon működő gazdaságunkban a keresleti tényező sokkal jobban szabályozza a kínálati oldalt, mint a nehezebben értelmezhető és követhető jogszabályi rendelkezések.

A kereskedelmi tevékenységet folytató vállalkozások engedélyezésének és működésének egyszerűbbé tétele nemcsak a hatósági ügyintézés szempontjából, de a szolgáltatások biztosítása, a vállalkozási hajlandóság, a jó adófizetői magatartás szempontjából is elengedhetetlen.

Tisztelt Miniszter Úr!

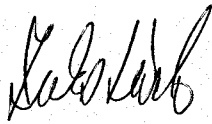
Kíván-e a szaktárca olyan jogszabályi környezetet teremteni, mely a szolgáltatások keresleti oldaláról és hatósági szempontból is megfelelő és elégséges, ugyanakkor nem szab felesleges korlátozásokat és követelményeket a szolgáltatók irányában? Várható-e a közeljövőben jogszabályváltozás annak érdekében, hogy hatékonyan növelhető legyen a jogkövető magatartás, az engedélyezési eljárások egyszerűsödjenek, csökkentve ezzel a hatóságok

leterheltségét, ugyanakkor emelve a szolgáltatások színvonalát, miközben az ellenőrizhetőség is hatékony lenne?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2012. október 10.

Tisztelettel:

Zákó László
Jobbik

Bana Tibor
Jobbik